

Sygn. akt I C 691/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12. września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kuriata

Protokolant: Ewelina Szczepuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12. września 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa B. w G.

przeciwko Z. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa B. z siedzibą w G., wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. M. kwoty 17440,31 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, iż w dniu 3 listopada 2005 roku pozwany zawarł z (...) S.A. z siedzibą w P. Oddział w P. z siedzibą w W. kredytu gotówkowego. Wskazała, że wobec braku spłaty zadłużenia, wierzytelność z powyższej umowy została w dniu 3 czerwca 2015 roku sprzedana na rzecz strony powodowej. Podała, że nabyła wierzytelność w łącznej kwocie 17190,24 zł, w tym kwotę 10802,23 zł tytułem kapitału. Wskazała, że od dnia nabycia wierzytelności kontynuowała naliczanie odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału oraz opłat. Podniosła, że w związku z faktem, iż pozwany wzywany do zapłaty, nie uiścił żądanej kwoty skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego okazało się konieczne.

W dniu 15 lutego 2016 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kłodzku, sygn. akt (...), wydał nakaz zapłaty, nakazując pozwanemu Z. M. zapłacić na rzecz strony powodowej B. z siedzibą w G. kwotę 17440,31 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 4 lutego 2016 roku oraz kwotę 3835,25 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy nakaz zapłaty pozwany zaskarżył w całości. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W piśmie procesowym z datą 24 marca 2016 r. strona powodowa, ustosunkowując się do złożonego sprzeciwu podała, że nie doszło do przedawnienia roszczenia, gdyż w okresie pomiędzy wypowiedzeniem umowy kredytu przez poprzedniego wierzyciela, a datą skierowania pozwu do sądu bieg terminu przedawnienia został przerwany.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 listopada 2005 roku pozwany Z. M. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w P. Oddział w P. z siedzibą w W. umowę kredytu odnawialnego nr (...). Na podstawie powyższej umowy Bank oddał kredytobiorcy środki pieniężne

(kredyt) w ramach odnawialnego Limitu kredytowego przyznanego do kwoty 2000 zł (§1 pkt 1 umowy). Informacje o skutkach uchybienia postanowieniom powyższej umowy, o zasadach i terminie spłaty kredytu oraz o uprawnieniu do przedterminowej spłaty kredytu zawiera Regulamin.

Dowód: - umowa kredytu odnawialnego nr (...), k. 11

W dniu 24 września 2007 roku (...) S.A. z siedzibą w P. Oddział w P. z siedzibą w W. wystawił przeciwko Z. M. bankowy tytuł egzekucyjny, który po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności, stanowił podstawę wszczęcia w dniu 31 stycznia 2008 roku przez Komornika Sądowego (...) B. S. postępowania egzekucyjnego wobec pozwanego, które następnie zostało umorzone.

bezsporne

W dniu 3 czerwca 2015 roku pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w P. Oddział w P. z siedzibą w W., a stroną powodową - B. z siedzibą w G. - została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności, na podstawie której Bank przeniósł na rzecz B. z siedzibą w G. wierzytelności, określone w załączniku nr 1 do powyższej umowy.

bezsporne

Na mocy umowy z 3 czerwca 2015 roku strona powodowa nabyła również wierzytelność przysługującą od pozwanego, a wynikającą z umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 3 listopada 2005 roku.

Dowód: - załącznik do umowy z 03.06.2015 r., k. 10

Wysokość zobowiązania pozwanego z tytułu umowy z 3 listopada 2005 roku wynosiła w dniu 23 grudnia 2015 roku – 17440,31 zł, w tym kapitał 10802,23 zł i odsetki w kwocie 6560,70 zł oraz koszty 77,38 zł.

Dowód: - wyciąg z ksiąg rachunkowych z 23.12.2015 r., k. 3

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Zgodnie z treścią art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Zobowiązanie pozwanego wynika z umowy kredytu odnawialnego nr (...), zawartej z (...) S.A. z siedzibą w P. Oddział w P. z siedzibą w W. w dniu 3 listopada 2005 roku.

Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 30 stycznia 2007 roku (sygn. IV CSK 356/06), zgodnie z którym termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi 3 lata.

Wskazać przy tym należy, iż do zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia nie jest wymagane, aby stosunek prawny, z którego roszczenie wynika, był obustronnie gospodarczy (handlowy), lecz dopuszczalne jest przedawnienie także wtedy, gdy druga strona tego stosunku nie jest przedsiębiorcą, a przykładowo konsumentem. Krótszy okres przedawnienia dotyczy przedsiębiorcy, który jako profesjonalista jest z reguły lepiej zorientowany w regulacjach prawnych oraz ma lepsze możliwości faktycznego korzystania z instrumentów przewidzianych dla ochrony swoich praw niż nieprofesjonalista (por. wyrok SN z 02.04.2008 r., III CSK 302/2007).

W stosunkach przedsiębiorcy z konsumentem roszczenie przedsiębiorcy wobec konsumenta przedawni się zatem w ciągu trzech lat.

Zdaniem Sądu, roszczenie strony powodowej – B. z siedzibą w G., objęte pozwem, uległo przedawnieniu, przy czym przyjąć należy, iż znajduje tu zastosowanie trzyletni termin przedawnienia.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 roku, II CSK 196/14 do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzytelności, niezbędna jest identyczność osób, na rzecz których (przeciwko którym) dana czynność, obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia, została dokonana. Po umorzeniu postępowania egzekucyjnego, przedawnienie rozpoczęłoby bieg na nowo (art. 124 kc) jednak w tych samych granicach podmiotowych (wynikających z tytułu wykonawczego), co wynika z istoty przedawnienia. Brak więc podstaw do twierdzenia, że skutek rozpoczęcia biegu przedawnienia na nowo po umorzeniu postępowania egzekucyjnego może odnosić się do sytuacji, gdy uprawnionym do wszczęcia ponownej egzekucji jest już inny niż wymieniony w pierwotnym tytule wykonawczym wierzyciel.

Art. 123 § 1 pkt 1 kc stanowi, że bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Powołany przepis nie określa przesłanek, jakim powinna odpowiadać dana czynność, aby mogła skutecznie przerwać bieg terminu przedawnienia. Nie ulega jednak wątpliwości, że chodzi tu o przedsięwziętą bezpośrednio we wskazanym w przepisie celu czynność nie kogokolwiek i przeciwko komukolwiek, ale czynność podjętą przez strony stosunku prawnego, leżącego u podstaw przedawniającego się roszczenia. Do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzytelności, niezbędna jest identyczność osób na rzecz których (przeciwko którym) dana czynność, obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia, została dokonana. Skuteczne wniesienie pozwu jest czynnością przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia i dlatego, zgodnie z powołanym przepisem, przerywa bieg przedawnienia. Przerwanie przedawnienia następuje jednak, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania o ile z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane (uprawnione); przedawnienie jest bowiem instytucją prawa materialnego a nie procesowego, mimo że do przerwania biegu dochodzi, w zasadzie, przez czynności procesowe.

Zatem, jeżeli w toku postępowania egzekucyjnego dojdzie do zawarcia umowy przelewu egzekwowanej wierzytelności, to postępowanie egzekucyjne nie zmierza już do zaspokojenia wierzyciela, którego osobę wskazuje tytuł wykonawczy.

Niemożność kontynuacji przez cesjonariusza toczącego się postępowania egzekucyjnego przedstawia się, jako niewątpliwa, w tym postępowaniu wykluczone są bowiem przekształcenia podmiotowe, a następstwo prawne zaistniałe po wszczęciu egzekucji wymaga, z wyjątkami przewidzianymi w ustawie, nadania tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w trybie art. 788 kpc. W związku z tym przyjmuje się, że nabywca wierzytelności, który przez umowę przelewu uzyskuje przeciw jedynie prawo do wierzytelności objętej dotychczasowym tytułem wykonawczym, a nie uprawnienie do kontynuowania wszczętego wcześniej przez inny podmiot postępowania, powinien po uzyskaniu na swoją rzecz klauzuli wykonalności, wszczęć nowe postępowanie egzekucyjne.

Prawo stwierdzone w tytule egzekucyjnym na rzecz dotychczasowego wierzyciela wygasa wskutek przejścia na inny podmiot, a tym samym wygasa uprawnienie do prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez pierwotny podmiot. Należy zatem stwierdzić, że skutki jakie wiązały się z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego odnoszą się do występujących w tym postępowaniu podmiotów i tytułu wykonawczego, na podstawie którego egzekucja była prowadzona.

Nabywając w toku postępowania egzekucyjnego wierzytelność objętą tytułem wykonawczym, cesjonariusz nie może korzystać z przerwy przedawnienia, jaką spowodował wniosek cedenta o wszczęcie egzekucji oraz że trwające, po dacie umowy przelewu, postępowanie egzekucyjne nie jest już postępowaniem wszczętym w celu zaspokojenia wierzyciela objętego tytułem wykonawczym.

Zatem jak już wyżej wskazano przedawnienie może odnieść skutek tylko pomiędzy podmiotami materialnie zobowiązanymi /uprawnionymi. W związku z tym nabywca wierzytelności - B. z siedzibą w G., który przez umowę

przelewu uzyskał jedynie prawo do wierzytelności objętej dotychczasowym tytułem wykonawczym, a nie uprawnienie do kontynuowania wszczętego wcześniej przez inny podmiot postępowania, powinien po uzyskaniu na swoją rzecz klauzuli wykonalności, wszcząć nowe postępowanie egzekucyjne.

Mając powyższe na względzie, za zasadny należy uznać podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia strony powodowej w sytuacji, gdy pozew został wniesiony w dniu 4 lutego 2016 roku, a wobec tego powództwo w całości podlegało oddaleniu.